IX. évfolyam. Celldömölk 1913 október 19. 42 szám.

KEM NESALJA

VEGYES TARTALMÚ FÜGGETLEN LAP.

Megjelenik minden vasárnap reggel.
Előfizetési ára: Egész évre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona.
Egyes szám ára darabonként 20 filler.

Felelős szerkesztő:
DINKGREVE NÁNDOR

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Dinkgreve Nándor könyvnyomdája Celldömölkön.
Ide intézendők a szellemi részt illető közlemények hirdetések és mindennemű pénzilletékek.

Az ikervári hazafias ünnep.

Meghatóan szép és lélekemelő ünnepség keretében leplezték le Ikervárott ma egy hete délután 3 órakor *Batthyány Lajos grófnak*, Magyarország első miniszterelnökének, a sárvári kerület első népképviselőjének és az ikerváriak feledhetetlen földesurának életnagyságu bronzszobrát, melyet Ikervár községe — többek hozzájárulásával — valamint Vasvármegye, Szombathely, Sárvár és több község közönségének támogatásával emelt, hogy egykori lakóhelyének kastélya mellett hirdesse azokat az elveket, melyeket nemcsak életével szolgált, hanem vérével is megpecsételt. Az eszme, hogy a nagy vértanunak emlékére itt szobor emeltessék, Horváth György ikervári igazgató-tanitóé, aki tizenhat év óta fáradozott, lelkesitett és ime: egy monumentális szobor áll előttünk, amely a halhatatlan grófnak első szobra az országban.

Az ünnepség minden hivatalos jelleg nélkül folyt le, amennyiben azon sem az országgyülés két háza, sem a kormány nem képviseltette magát, hanem a vármegye minden részéből összesereglett ünneplő közönség ünnepelt csak a szomszéd vármegyei, valamint több országgyülési képviselővel. Már három óra előtt vagy tizezer emberből álló sereg leste-várta a legnagyobb rendben-csöndben a történendőket.

A szobor előtt közvetlenül ott állott a vértanu két gyermeke: özvegy Beniczkyné Batthyány Ilona grófnő és Batthyány Elemér gróf, valamint Batthyány Lajos gróf v. b. t. tanácsos, a sárváriak diszpolgára és Keglevich Gyula gróf, a vértanu unokái. Jelen voltak még: Károlyi Mihály gróf, Dessewffy Emil gróf, Zichy Aladár gróf, Huszár Károly, a szoborbizottság elnöke, Ostffy Lajos, Bottlik István országgyülési képviselők; Bélassy István főispán, Herbst Géza alispán, Kiss Emil varm. jegyző, Tuboly Lajos sárvári főszolgabiró, Bezerédj István dr. ny. főispán, Bezerédj Dénes, Köberl János prépost, Végh Endre, Végh Gyula, Reiszig Alajos, Tauber Sándor dr., Gaál Sándor dr., Kuliszeky Ernő kir. tanfelügyelő, Barabás István a vasvármegyei tüzoltószövetség ügyvezető alelnöke és tanitóegyesületi elnök, Molnárffy Géza, Kovács Károly, Förster Miklós, Huszár Mihály, Nagy Péter stb.; Győrvármegye és Győr városa képviselői; Szombathely képviseletében Brenner Tóbias polgármester, Kiskos István tanácsos, Geszner Imre dr., Németh Gyula stb.; Sárvár nagyközsége nevében Móger István városbiró és ipartestületi elnök, Kecskeméthy István főjegyző, Pleszkáts Imre, Nagy János dr., Könczöl Ferenc dr., Schnabel Ferene stb. — Ott láttuk még a sok között Giay Frigyes drt, Mikics Gézát, Geiszlinger Bélát, dr. Porkoláb Mihályt, dr. Móritz Dénest, Tancsics Józsefet, Horváth Vincét, Horváth Dezsőt, a községekből-zászlók alatt számosakat, különösen Sárvárról a »felvárosi.«

Leirhatatlan az a pillanat, midőn a néptenger — aggok, öregek, ifjak, asszonyok, leányok — egy lelkesedéssel elénekelték a Himnuszt, miközben

A Balkán rémnapjaiból.

— Egy haditudósító elbeszélése nyomán. —

Irta: Mujzer Béla.

Mukhtar bég, mint egy igazhitü mohamedán, Allah végtelen kegyébe vetett hittel mondta imáját a kirk-kilisszei dombok sirhalmain. Őszülő, hosszu szakállát meg meg borzogatta a Márvány-tenger felől jövő balkani szellő. Kék selyem kaftánja lengett öregedő testén. Arca halaványvolt. Fénytelen szárazznak tetsző szemeiből könnyek hullottak a vértől sokat ázott, harcos földre. Körülötte egy végtelen temető terült el. Bent volt a nagy Balkán sirkertjében. Lábaival a nagy Balkán rémes földjét taposta. Ezek feküdtek friss hantok alatt. Messze, Musztafa-Pasáig a pusztulás borzalmas képet látta. A bolgár tabor őrtüzei pirosra festették az eget. Gránátok és srapnelek mennydörgő zaja, mint távolról sietve jövő földrengés félelmet keltő morajahullámzott Drinápoly falai alól. Robbanó és gyujtó lövegek fényes tüzkígyókként repültek az égő városra. Óriási lángok csapódtak fel a magasba, melyek pokoli fénye hatalmas fáklyaként világitotta meg a már végső napjait élő Drinápoly éjszakáját. Kartácsok tüzesője hullott az erődítmények hősies védelmezői közé. A haidoklók hörgése elveszett az összeomló házak s a süvitő ágyugolyók fülsiketitő lármájában.

Mukhtar bég a fényözöntől megvakulva borult a földre. Az ágyuk szakadatlanul bombölve onták érctorkaikból a halálthozó, gyilkos golyókat. A temérdek lőpor füstje sötét fellegekben, mint gyászos lepel borult a temetetlenül fekvő halottakra. Mukhtar bég a sok, ismeretlen sir között kereste gyermekei sirjat. Három fia volt. Mindhárman ott pihentek a kirk-kilisszei csatatéren. Ott jött értük a halál. Viragjában érte mindhárom életet a pusztulás. Megnaltak a haza szent védelmében. A halál egyesitette őket a tulvilági örök életre. Lelkük a korán szerint felszált a paradicsomba, hol Allah békéje

Nem találta meg Mukhtar bég fiai sirját. Hiába kereste szüntelen nap-nap után. Estéken, mikor a holdvilág előbukkant a felhők közül, ott talált a Balkán legnagyobb temetőjében egy turbános törökőt, ki szerettei nyugvóhelyeinek felfelhetéséért esengett az ég legnagyobb urához . . .

Mukhtar bég most mint csendes őrült éli élete hátralevő napjait Midia városban, a Fekete tenger partján. Mikor hajók mennek el arra felé a tengeren, lemegy a partra és integet kendőjével . . . Fiait várja haza a csatából . . .

A csataldsai harcvonalban elesettek közös sirokban pihennek. Bolgárok, törökök, szerbek és montenegróiak alusszák álmaikat a Boszporusz szomszédságában. Siralmak színhelye Csataldsa és Csorlu környéke A hegyek bokrain még lengeti a szél a hadviselő felek zászlóinak puskagolyóktól szétlépett rongyait. Összetört társzekerek, használhatatlanná lett ágyuk, puskák, szétrobbant lövegek és töltények tömik mindenfelé

Wotan lámpa

A legjobb és a legtartósabb drótszálas lámpa.
Harmadfél drótszállal 75% árammegtakarítás

Kapható villamossági üzletekben, villanytelepeken és a
MAGYAR SIEMENS-SCHUCKERT-MŰVEK rt. Budapest, VI. Teréz-körut 36. Gyár-utcza 13.

Horváth György, a szoborbizottság lelke, meghatottan ott állott már a pódiumon és elmondja a következő szép megnyitó beszédét:

Mélyen tisztelt Közönség!

Ikervár közönsége és a szoborbizottság nevében hódoló tisztelettel üdvözlöm mai kegyeletes ünnepélyünk alkalmával vértanu Batthyány jeles nemzetségét, a megjelent országnagyokat, a hatóságok, testületek képviselőit és az egész hazafias közönséget.

Midőn ebben a községben tanitói állásomat elfoglaltam, megihlette lelkemet a vértanu Batthyány egykori családi tüzhelye s egy édes álmot kezdtem szövögetni, hogy népemmel oszlopot állitunk itt fel az első alkotmányos miniszterelnök emlékére, aki a trónhoz és a haza ősi alkotmányos jogaihoz való rendithetetlen hüségét vére ontásával pecsételte meg.

Hálát adok a Gondviselésnek, hogy ez az álom most valóra vált. De hálás szivvel mondok köszönetet a község és a szoborbizottság nevében mindazoknak a jólelkeknek, akik szándékunk sikerét hazafias áldozatkészségükkel előmozditani kegyeskedtek.

Várat állitunk fel itt, a hazafiui kegyelet várát, annak a tragikus sorsu dicső térfiunak az emlékére, aki ugyanazon hatalomnak lett ártatlan áldozatává, amely hatalom évszázadokon keresztül a járma alá akarta vonni nemzetünket.

Ez a mai ünnep ámbár az egész nemzeté, de első sorban a tietek, kedves ikerváriak! És ez a diszes szobor legyen záloga Batthyány Lajos halhatatlan emléke iránt tartozó örökös hüségteknek. Őrizzétek meg ezt nemzedékről-nemzedékre, mig csak magyar él ezen a vérrel áztatott drága földön. Ez a frigy lobogtassa szivetekben magasra az itthonhoz, hazához és a trónhoz való hüség szent lángját! A ti hazaszerető munkásságtok, józan törekvéstek álljon példaképül az egész környék előtt.

A cselszövő sötét ármány kioltotta nemes életedet Batthyány Lajosunk. Kioltotta, mert erős volt a hited, erős a királyhüséged, erős a megalkuvást nem ismerő törvénytiszteleted, erős a te honszerelmed. De csak a testedet tehették az enyészet martalékává: önzetlen hazaszeretetétől izzó nagy szellemed virraszt felettünk, hogy világitó szövétnekünk, reménytnyujtó csillagunk legyen gyakori borus napjainkban.

Ezt a napot az Ur a te felmagasztaltatásodra rendelte Batthyány Lajosunk! Nemzeted, a te néped ma a halhatatlanság pálmájával hódol emlékednek. Megdicsőitünk. Mert a megdicsőülés csak a szent erényhősök és a szabadság vértanuinak a kiváltsága.

A gyönyörü szép beszéd végén szinte egetverő hatalmas éljenzésben tört ki a lelkes közönség, ezzel is honorálni akarván Horváth Györgyöt, aki a szivből fakadt tüntetést valóban meg is érdemelte.

Ezután Huszár Károly, a sárvári választókerület országgyülési képviselője mondta el nagyszabásu ünnepi beszédét, amelyet egész terjedelmében lapunk »Csarnok«-ában közlünk,

kedett hangulatban a legnagyobb figyelemmel hallgatott, valóban helyet követel magának járásunk történetének lapjain.

Amikor aztán a jeles szónok kimondta a szavakat, hogy »hulljon le a lepel!« — mindenki érthető kiváncsisággal irányitotta szemét az érczoborra, mely teljes életnagyságban ábrázolja Batthyány Lajos grófot s amely Borhy Jenő szohrászmüvész kitünő alkotása. Közben fölhangzott a sárvári dalosegylet imaszerü szép éneke: »Isten áldd meg a védd hazánkat!«

A dalra Szele Alajos, ikervári plébánoshelyettes szavalata következett, aki néhai Molnár Pál csényei plébánosnak »Október hatodika« cimü költeményét adta elő. Ezután következett a küldöttségek által hozott számos koszoru elhelyezése. Első volt Vasvármegyéé, a melyet főispánunk tett le alkalmi beszéd kiséretében, azután következett Zichy Aladár gróf, Károlyi Mihály gróf, Bottlik István országgyülési képviselők, Győrvármegye, Győr városa, Brenner Tóbiás szombathelyi polgármester, Móger István sárvári városbiró, Polgárdi községe, Reiszig Alajos a Vasvármegyei Kaszinó nevében, Nagysitke községe, Barabás István a Szombathely-egyházmegyei r. k. Tanitóegyesület nevében, Varga Lajos a szombathelyi felsőkereskedelmi iskola nevében, Brezovits Ferenc a sárvári állami polgári fiu és leányiskola nevében, a szombathelyi ker. szociálisták, Jánosháza nagyközsége, az ikervári iparosok, a Sárvárvidéki ipartestület »a honi ipar lelkes előharcosának« stb.

Végül Huszár Károly a szobrot a község elüljáróságának átadván, a község nevében Hessky Béla ikervári jegyző válaszában megfogadta, hogy a nagyszerü emlékszobrot kegyelettel fogja megőrizni, hogy a késő utódok részére is mindenkor hirdetője legyen törhetlen, meg nem alkuvó, önzetlen hazafiságnak.

A Szózat eléneklésével fejeződött be az emlékezetes ünnep.

Alkonyatkor.

Alkony van már, büvös alkony,
A nap éppen leszállani készül,
A hegyek kék fátyolába
A harangszó bele-belecsendül;
Elmélázva nézegetem,
Mint feketül egyre a nagy árnyék,
Mint lesz néma, csillagfényes,
Köröskörül ezüstös a tájék . . .

Állok némán, könnyes szemmel
A hangtalan esteli homályba,
Nem hall'szik más a közelben
Csak a szivem hangos dobogása;
Állok némán, de a lelkem
El-elbolyong. Isten tudja hol jár! —
Csak azt érzem, hogy szivemre
Lassan-lassan szelid megnyugvás száll.

KISS BERGZI.

---

teret. A sancarkokban visszamaradt, vagy az ellenségtől elvett hadiszerek vannak halmazokba összerakva. Nem gondol senki a halál e kegyetlen mezejére, hol nyomtalanul elföldelve fekusznek a szabadságért elesettek . . . Emlékük élni fog a szivekben. Ha otthon a szerető édesanya hiába várja haza fiát, kebléből fájdalmas sóhaj tör elő és a szabad hazába többé nyugalmat nem talál. Néptelenek lettek a falvak, hova nem térnek vissza a dolgos kezek. A háboru nyomai évtizedekig élni fognak az életben maradottak emlékezetében s mint egy eltörölhetetlen jel, örökös nyomot hagy az utódok lelkében a

retet iránti magasztos érzés legszentebb jegyében . . .

— A hunnanovói ütközetben az ellenséges hadosztályból heves ágyutüz fogadta az előnyomuló szerb sereget. Véresen buktak ki a sorokból az elszánt és vakmerő katonák. Élettelen tömegekké ölték a török ágyugolyók a körülzárni igyekvő szerb tábort. Mind halkabban dörögtek a törökök ágyui. Éktelen

trombitahang jelezte az érkező segédcsapatokat. Golyózápor szaggatta szét a félholdas zászlókat. Gépfegyverek és modern francia gyorstüzelő ágyuk egetverő dörgésétől remegett a löporfüstös lég. A szétrobbanó gránátok szanaszét szórták lövedékeiket. Hosszu és fáradságos küzdelem után át lett vágva a török sereg. A sebesültek és haldoklók jajkiáltásai elvesztek a még egyre tartó puskaropogás hangkaoszában. A hadvezérek tábori misére gyültek. Üszküb felől szerb kémek érkeztek repülőgépen. Az előőrsök éberen figyelték látcsöveikkel az ellenség hadmüvevonultak az ezredek Üszküb felé.

Két testvér a tüzérségnél szolgált egyik ezredben. Önkent ajánlották fel szolgálataikat a szerb kormánynak, amint látták, hogy a haza szabadsága veszélyben forog. Üszküb ostrománál együtt volt a két testvér. Ágyuik szünet nélkül lövöldöztek az omladozó várfalakat. Egy ellenséges gránát közelükben robbant fel s Vladimirnak, a fiatalabbik testvérnek bal karját darabokra tépte. Ájultan rogyott le a földre Vladimir halálos sebével. Vére bugyogva ömlött a földre s mielőtt még segitség érkezett volna, testvére szemeláttára kiszenvedett. Teste görcsösen rángatódzott. Szemei nyitva maradva meredtek a lángtengerbe borult Üszküb felé . . .

Nikola, az életben maradt testvér letakarta ruhájával Vladimir kihülő tetemét. Keserves érzéssel töltő ujból Nikola az ágyukat. Gyors egymásutánban ismétlődő dörgések reszkettették meg a felhős égalj sürü, ködös léghullámait s amint az est aláereszkedő homálya kibontá titokzatos, fekete szárnyait, a mogorva hegyek hátáról eget-földet rázó robajjal bömböltek az öldöklő érczörnyetegek. Messziről öblös, durva hangu mürserek feleltek vissza. Néha, mint égből hulló meteorok világitották meg a szerb hadállásokat a sistergő, tüzes ágyugolyók . . . Rakéták módjára explodáltak az ellenséges ágyuk jól irányzott lövedékei. Vérvörös szilánkok szórodtak szanaszét. A célt nem ért ágyugolyók felhasitot-

Tűzrendészet a népiskolákban.

Lukáts barsmegyei tűzfelügyelő javaslatára Finka Sándor — a garamszentkereszti járás főszolgabirája — követésre méltó megkereséssel fordult járása községbeli elemi iskolák gondnokságaihoz. Arra kérte a néptanitókat, hogy az iskolákban fordítsanak időt és fáradságot arra, hogy a tanulókkal a következő alapelveket megismertessék:

Nem szabad égő lámpával, gyufával vagy általában semmiféle égő tárgygyal a függönyökhöz és a könnyen gyuló tárgyakhoz közeledni.

Kis gyerekek egyáltalán ne vigyenek lámpát.

Égő lámpába, ha egészen kialudva nincs, sohse szabad petroleumot vagy spirituszt tölteni.

Ne játszatok gyufával és ne helyezzetek gyufát kályhára a szobában vagy a konyhatakaréktüzhelyre.

Gyufát, mielőtt az teljesen eloltva nincsen, eldobni nem szabad.

Nem szabad ruhát, papirost, rőzsét kályha mögé tenni.

Tüzélesztésre nem szabad petroleumot vagy spirituszt a tüzbe önteni.

A karácsonyfa gyertyáit nem szabad többé meggyujtani, ha már a tűlevelek erősen hullanak.

Parazsat vagy égő fát ne hordozz lapáton.

Ha a szobában, ahol tartózkodtok, tüz üt ki, kis testvéreitekkel menjetek ki azonnal a szobából, csukjátok be az ajtókat és kiviátok a szomszédokat.

Ha belépsz valahova és gázszagot érzesz, sohse gyujts gyufát, hanem gyorsan menj az ablakokat kinyitni.

Ha a gázláng hirtelen elalszik, valamennyi gázcsap gyorsan elzárandó.

Ha a ruhád meggyulad, ne rohanj tovább, hanem vesd le magad a földre, hemperegj addig, mig segitség jön.

Istállóba, pajtába, csürbe, padlásra sohse lépjetek szabadon égő lánggal és ott sehol ne gyujtsatok fényt, ahol könnyen gyuló anyagok vannak felhalmozva.

Szesz vagy benzin közelében ne gyujtsatok gyufát.

Az eresz alatti bejáratnál avagy a tető eresz alatt, az udvaron ne lóbázzatok vasalóval, különösen ha szalma fedeles a ház.

Kályha elé vagy a takaréktüzhely elé nem szabad könnyen gyuló dolgokat elhelyezni.

Mindenki előtt evidens, hogy az iskolai gyermekek ilyetén kellő kioktatása igen hasznos és elvitathatatlanul befolyással lesz a tüzrendészet emelésére. Mert mint minden dolgot, a tüzrendészet megteremtését és elterjesztését is alulról — az abc-vel — kell kezdeni, csak igy lehet aztán nagyot és hasznosat teremteni.

Ajánlom a föntieket az iskolaszékek, az iskolagondnokságok és tanitóegyesületek figyelmébe.

Barabás István.

---

ták a föld kérgét és mély gödröket vájtak a sziklás hegygerincekbe . . .

Nikola az utolsó rohamban több golyótól találva összeroskadt. Vérző tagokkal egy összedült ház romjainál keresett menedéket. Ott várta a hideg kezü halált mig eljön érte. A fiatal évekből visszatükröződő bohó ábrándképek kinozták. Feltárult előtte egy gondterhes nehéz élet, mely oly hamar befutotta pályáját. Szeretett volna sirni, de erős, férfias érzései ettől visszatartották. Visszagondolt menyasszonyára, kivel régóta jegyben járt. Ajkához emelte fehéredő kezet s néhányszor megcsókolta vérfoltos jeggyürüjét. A tornácos szülői ház, szerető, agg szülők, mint a régi idők elmuló boldogságai, mégegyszer felujultak képzeletében s azután érintetlenül hagyták a léthez való ragaszkodás kisérő gyötrelmei.

Menekülő török katonák rohantak keresztül rajta és ő fájdalmában felordított. A következő pillanatban a katonák egyike visszafordult és fényiő, hegyes tőrrel támadt rá. Kegyelem! — kilotett föl a haldokló — minden erejét összeszedve. Allah meg fog verni, ha gyilkosságra vetemedel. Én már nem vagyok ellenség . . . Nyugodtan akarok meghalni hazámért . . . Könnyitsd meg utolsó perceimet . . .

Kiesett a tőr a nemeslelku ellenség kezéből. Intett a sebesültheordóknak, kik felszedték az összedült épület törmelékeiről a haldokló szerb katonát.

Mire este lett, Üszküb eleseit és Nicola meg volt halva . . .

HIREK.

Kinevezés. Hussy Sándor czelldömölki járásbirósági albirót a király, igazságügyminiszteri előterjesztésre járásbiróvá nevezte ki.

Tanárok gyülése. A polgári iskolai tanárok sopron—vasmegyei köre f. október 25-én d. e. 10 órakor tartja Szombathelyen rendes évi közgyülését, melyen a gazdasági, illetőleg ipari irányu hét osztályu polgári iskola kérdése is vita tárgyává tétetik. — A tárgysorozat egyik érdekes pontja: Idegen nyelvek tanitása nálunk és a külföldön, előadja Joneszku Jenő sárvári tanár.

Halálozás. Mint részvéttel értesülünk, Magyar Elek volt ruszti polgármester folyó hó 10-én Sopronban meghalt. Magyar Elek Sopronbogyoszlóban született, tanitói oklevelet szerzett és Nagyczenken mint osztálytanitó néhány évig működött, honnét Rusztra került városi rendőrkapitánynak, majd mint főjegyző 19 évig állott Ruszt szolgálatában, amig 1903-ban polgármesterré választották, mely állásától 1907-ben megvált. Nyugdijas idejét Sopronban töltötte. Az elhunytban özv. Tary Györgyné sógorát gyászolja.

Elitélt bányamunkás. Annak idején megirtuk lapunkban, hogy Pollák Józsefet a Sághegyi bazaltbányában sulyos baleset érte. A vizsgálat megállapitotta, hogy e baleset előidézője Huszár Ferenc munkás gondatlansága volt, aki egy kőszállitó siklókocsit előbb inditott meg, mint arra a jeladást vette volna. A szombathelyi kir. törvényszék ezért Huszárt 4 napi fogházra és 20 korona pénzbüntetésre itélte. Ugy a vádló, mint a védőügyvéd fellebbezést jelentettek be.

A brutális fiu. Bársony István 24 éves itteni napszámoslegény a mult héten Hosszuperesztegen járt, ahol a korcsmában leitta magát. Hazajövet anyja megkorholta ezért, de az ittas legény annyira felháborodott a szemrehányás miatt, hogy botot ragadott s öreg anyját véresre verte. A járásbiróságnál feljelentették.

Szüreti mulatság. A helybeli iparos ifjak által rendezett szüreti mulatság a mult vasárnap zajlott le városunk főterén, utcán és folytatódott a Griff-szálló nagytermében. A derüs hangulatban s mókák között lefolyt mulatság azonban, tekintettel a csekély belépődijakra és kevés felülfizetésre nem sokat jövedelmezett a polgári iskolának, amelynek céljaira ugyanis a mulatság rendeztetett; mindössze 20 koronát. Az alábbi felülfizetőknek, ugyszintén a közreműködőknek ezuton is köszönetét nyilvánitja a rendezőség. Felülfizettek: Hollósi Rupert, Heimler Testvérek, Novák Ferenc, Molnár Béla 5—5 K. Hokhold István 2·50 K. Kemenesi József 2·20 K, Mészáros János, Varga György, Stern József, Jugovics Imre, Fodor Károly, Kiss Sándor, Schaberl János 2—2 K, Hokhold István 2 K 50 fillér, Oswald Sándor 1 K 20 fillér, Gyürüsi István, Szalay János, Gönye Ferenc, Varga István 1 K 10 fillér, özv. Zsigmond Istvánné 1 K, Horváth József, Sebestyén Borbála, Horváth Gyula 40 fillér, Udvardy Dániel 30 fillér, Vidor Rezső, Busa János, Vig József, Kern Ferenc, Kláfl Aladár, Filler Pál 20—20 fillér.

Győztes versenyló. Koltai Vidos Józsefnek a 11-ik huszárezred kapitányának Mády nevü 7 éves aranypej kancája részt vett a f. hó 14, 15, 16-diki háromnapos debreceni versenyeken. A tiszti dijlovagló verseny tavalyi és két év előtti győztes lovai is nevezve voltak ezen és igy erős küzdelemre volt kilátása Polnitzky Lajos főhadnagynak, aki Mádyt lovagolta. Az első dijért, Károly Ferenc József főherceg, praesumptiv trónörökös tiszteletdijáért, mely egy arany serlegből és 600 koronából állott, keltek versenyre a legjobb lovak. A Mádyhez füzött remények sem voltak kilátástalanok, mert már ez év május hó 9-én a budapesti versenyeken szép sikereket ért el, nevezetesen Őfelsége tiszteletdijat és egy 2500 koronás versenydijat vitt el. A debreczeni heves küzdelem szintén Mády javára dőlt el, amely fölénnyel verte le a többi versenyző lovakat. Vidos Józsefnek és Polnitzky főhadnagynak melegen gratuláltak tisztitársai.

Városunk és vármegyénk a tüdőbetegekért! Halottak kegyeletes ünnepén ragondoljunk a halál jegyeseire, a tüdőbetegekre, akiket meg lehetne menteni, ha az első vészhirre szanatóriumi ápolás állna a beteg részére. A József királyi Herceg Szanatórium egyesület most épiti második népszanatoriumát s erre kéri az egy viraggal váltságdijat. Örömmel jelezzük, hogy az emberbaráti szent ügy mi nálunk megértésre és meleg támogatásra talál. Nemcsak városunkban, de a megyében is szervezve van a gyüjtőgárda, sőt azok, akiknél esetleg nem zörgetnek, azok is nyitnak s irgalmas szivük adományait beküldik Budapest, IV. Sütő utca 6.

Tüz. Az Alsóság és Kemeneskápolna közötti Bokod-pusztán folyó hó 11-én tüz ütött ki, mely 32 szekér takarmányt elhamvasztott. A kár mintegy 15—16 ezer korona.

Szerencse a szerencsétlenségben. A sárvári állomáson folyó hó 13-án, hétfőn reggel könnyen végzetessé válható baleset történt. Ugyanis az állomásról már elindult vonatról, a kalauz erélyes figyelmeztetése dacára, egy férfi még egy nő ugrott le, de olyan szerencsétlenül, hogy a férfi körülbelül öt méternyi távolságra esett egy másik sinpárra, mig az asszony közvetlenül a mozgó vonat kerekei mellé. A jelentéktelen horzsoláson és a nagy ijedtségen kivül egyéb bajuk nem történt.

Kétszeri almaérés. Kiadóhivatalunk kirakatában látható egy almafaág, melynek végén bokrétaszerűen öt szépen kifejlett piros alma fészkel. A második virágzás gyümölcsei ezek, melyek koltai Vidos József kemenesmihályfai nagybirtokos kertészetéből valók. Ha pár hétig szép, napsugaras őszünk lenne, a fa tulajdonosa másodszor is megtarthatná az idei almaszüretet.

Fényjáték, tánc-szkeccs. Ma vasárnap a Griff szalloda nagytermében Király Pál, az országos hírű Uránia iró egy érdekes előadást rendez. Szinre fog kerülni: A szerelem és a tánc története, gyönyörű szines, vetitett képekkel és élő klasszikus és modern táncművésznők közreműködésével. Király Pál a mult szerdán és csütörtökön tartott Pápán, a városi szinházban előadásokat, melyeket mind a két nap zsufolt házak előtt mutattak be nagy sikerrel. A szkeccs főszereplője K. Dalton Irén klasszikus táncművésznő, akinek bájos megjelenését csak művészetének melegsége mulja felül. Ezenkivül Nógrádi Mariska fog gyönyörü hollandi táncokat lejteni. — Az előadás szövegét maga a szerző, Király Pál fogja előadni.

Halál a bányában. Kovács Dániel, a Ság-hegyi bazaltbányában alkalmazott bányavasuti alkalmazott, folyó hó 12-én vasárnap reggel tolatás közben a vasuti kocsik ütköző tányérai közé került s rövid kinlódás után meg is halt. A hivatalos vizsgálat 8 oldalborda törést és belső elvérzést állapitott meg.

Örülhet most minden nő az uj kalapdivatnak, mert nem lesz annyi kellemetlenségük a kis kalapokkal, mint az eddigi nagy gondolatfedőkkel. Hogy mennyire helyes volt visszatérni a normalis kalapviselethez, kitünik a következő történetből. Egy kisebb vidéki város állomásán fiatal házaspár várta türelmetlenül a gyorsvonat érkezését. A vonat, mintha csak bosszantani akarta volna önagyságát ideges fölindulása mellett, öt perccel késett. Erős szuszogással végre berobogott megpihenni egy pillanatra. Lelkendezve rohannak felszállani egy II. osztályu szakazba. Az asszony, férje udvariasságát be sem várva, kinyitja az ajtót, hogy beszállhasson, de ijedten tapasztalja, hogy ez nehézségekbe ütközik. Előbb óvatosan nyujtja ki nyakát, majd forgatja fejét előbb jobbra azután balra, hol lassabban, hol sebesebben, mig csak jelt nem adtak az indulásra és le nem tessékelték a lépcsőkről. A vonat közben elrohant az orruk előtt s ők ott álltak egymásra bambán tekintve. Sohase fogom elfelejteni azt a két tekintetet s a körülállók gunyos hahotáját. Az asszony óriási kalapja nem fért be az ajtón s igy, bármennyire is sürgős lett volna elulazásuk, kénytelenek voltak szégyenpirral távozni.

Lókiviteli tilalom megszünése. Az osztrák és a magyar kormányok a balkáni állapotokra való tekintettel a mult év őszén a lovaknak a monarkia területéről való kiszállitását további rendelkezésig eltiltották. Ezt a tilalmat a két kormány az érdekelt cs és kir. miniszteriumokkal egyetértőleg a folyó évi okt. 1 napján kezdődő hatállyal megszüntették.

Párbajellenes liga. Mihály gazda: Jegyző uram, azt hallottam, hogy van valamiféle párbajellenös szövetség, szeretnék abba beiratkozni, hogy önné mög a fene! — Jegyző: Ugyan-ugyan Mihály gazda, minek az magának? — Mihály: Hát a pár-baj ellen. Hát megmög ükröket szült a zannyukom.

Szegődéskor. Uj földesur: Aztán ért maga a marhákhoz, János? — János: Akkor csak nem kinálkoznám a nagyságos urhoz, ha marhával se tudnék bánni.

A **Germania** életbiztositó részvénytársaság a biztositott feleknek évi nyereségének 95 százalékát visszatéritja.

A vásárosmiskei bucsu. Néhány évvel ezelőtt, a vásárosmiskei kath. hitközség, Mindenszentek napján levő bucsujának vendéglátó, mulató részét, a hallottak emléke iránti kegyeletből, mindenkorra a bucsu napját követő vasárnapra tette át, amely változtatás eddig igen szépen bevált és amiért a miskeiek, több oldalról jött elismerést is nyertek. A jelen évben azonban Mindenszentek ünnepe szombatnapra esik, s igy a halottak estéje nem azon a napon, hanem az utána következő vasárnapon lesz. Ennélfogva, ez évben a bucsunak nemcsak egyházi, hanem vendéglátó, vigadó részét is meg lehet Mindenszentek ünnepén tartani; amiről ezuton is értesitik a vásárosmiskeiek, szivesen látandó vendégeiket.

CSARNOK.

Huszár Károly országgyülési képviselő ünnepi beszéde, melyet 1913. okt. 12-én elmondott Ikervárott a Batthyány-szobor leleplezése alkalmával.

Mélyen Tisztelt Ünneplő Közönség!

Honfiak! Polgárok!

Itt állunk egy emlékoszlopnál, nemzeti zászlók alatt. Összeszedtük az ősznek minden virágát, hogy idehintsük egy nagy hazafi bronzba formált testi alakjához. Egy megölt eszmének elnémitott mártirja, egy ezeréves szenvedésnek ártatlan vértanuja, egy haladni akaró nemzetnek kivégzett prófétája volt az a nagy ember, kinek mulandó testi formáit művészi kéz ércbe öntötte, kinek soha el nem homályositható lelki nagyságát a nemzeti élet egén tündöklő napfényként láttuk mindenkor.

Párt, osztály, vagyon és valláskülönbség nélkül állunk itt. Előtted Batthyány Lajos elfeledve egy órára mindazt, ami magyart magyartól elválaszthat és a honfi kegyelet áhitatos szárnyán felemelkedünk Hozzád, hogy megfürösszük szivünket, lelkünket és elménket a hazaszeretet azon égő oltáránál, amelyen Te zugolódás és panasz nélkül adtet azon égő oltárnál, amelyen gért, törvényért és a nemzetért.

Kicsiny falu népe nem tudott belenyugodni abba, hogy elvitték az osztrák tisztek jobbágyait, polgártársait visszavártak az ikervári parkba, bilincseidből ércet akartak formálni, hogy itt maradj közöttük mindörökre. Áll a Szobor! Gróf Batthyány Lajos itt van ujra közöttünk.

Mélyen tisztelt ünneplő közönség mielőtt e szoborról levonnók a leplet, szálljunk vissza a multba emlékezés szárnyán és idézzük fel lelki szemeink előtt azt a nagy korszakot, amelyben ő élt, amely korszaknak ő volt egyik legnagyobb embere.

A népemésztő harcok által bénaságra kárhoztatott magyar nemzet, — ha ugyan a 19. szazad elején magyarnak és nemzetnek volt nevezhető, — messzire elmaradt a rohamlépésben haladó nyugati kulturnépektől. Csöndes temetőhöz hasonlitott Magyarország, melyben csak nagy ritkán hangzott fel egy-egy honja sorsa fölött panaszkodó hazafi keserves szózata. Már-már ugy látszott, hogy a testvértelen magyar nemzet elsülyed a zajgó népözönben.

Nemzetünk legjobbjai akkor is kétségbeestek a hazza sorsa felett. Virág Benedek a nemzeti lélek tüzes ébresztője aggódva énekelt a szenvedő magyarságról. Kisfaludy Károly nemzeti nagy létünk temetőjéről Mohácsról irt kesergő elegiát, Berzsenyi lángoltoral verte rónáinak indult nemzetét és mardosó fájdalommal tünődött hazája nyomorult sorsán.

A megpróbáltatás napjaiban minden nemzet multjában keresi az erőforrásokat.

A magyar népnek lelke tele van bájos regékkel, büvös miszticizmussal. Szájról-szájra járt a biztató szó, hogy valahányszor veszély fenyegeti az élő magyarságot, mindannyiszor segitség érkezik számukra a tulvilági ősöktől. Megérkeznek a Hadak utján Csaba királyfi daliás hősei és a csata hevében szent László szelleme jár a sereg előtt. Egy másik rege szerint a Kárpátok szikláiban szendergő Árpád is segitségünkre sietne, ha véromlás fenyegetné hazánkat.

Az isteni Gondviselés valóban prófétákat küldött szorongatott népének.

Mikor Husninának gyászbaborult egén egy árva reménycsillag sem ragyogott már, akkor három erőslelkü férfiu még nagy bizodalommal tekintett a magyar nemzet jövője elé. Az egyik Széchenyi István gróf volt, a legnagyobb magyar, a magáról megfeledkezett nemzet eleven lelkiismerete. Ő kimondotta elszántan a nagy igét, Magyarország nem volt, hanem lesz. Kossuth Lajos volt a másik nagy nemzetébresztő aki megérezte nemzetének, a nagy tetszhalottnak érlüktetését, aki bizott hatalmas életerejében a magyar fajnak és lángszavával az egyenlőség, testvériség és szabadság világeszméit vetette el a nép szivében. A harmadik Vörösmarty Mihály volt, aki a reménytelen kétségbeesés eme napjaiban a haza szebb idejéről mesélt a csüggedő nemzetnek. Bizánc kapuit döngető Botondról és a honfoglalás dicső műveiről elmélkedett Vörösmarty, midőn a tehetetlen utódok szegre függesztvén az ősi dicsőség honvédő kardját, — már-már elvesztették a hazát.

A nemzet megértette őket. A csüggedő nemzet hervadó reménye ujjá sarjadott. A magyarság tettre kelve kettőzött erővel rohant előre a reformok utján. Oly élénken kezdett pezsegni a nemzet vére, hogy a kétségbeesést szinte elbizakodottság váltá fel.

A nagy tettek bölcsőjénél a nemzeti ujjászülés halhatatlan heroszainak titántestvére volt gróf Batthyány Lajos.

A nemzetgazdász Széchenyi, az agitátor Kossuth, a költő Vörösmarty mellett Batthyány az államférfiu.

Nem a szó, nem a betü, nem a fantázia, nem a népkegy embere volt, hanem a tettek kovácsa, a nagy cselekedetek végrehajtója és a nagy programmok szorgalmas megvalósitója. Hitvese, a nagy müveltségü Zichy Antónia volt a geniusza a politikai életben. A budapesti gróf Károlyi palotában találkoztak akkoriban azok a magyar főurak, akik Széchenyivel, Wesselényivel, Erdődy Sándorral, Andrássy Károllyal és Károlyi Györggyel, Apponyi Lajossal, báró Eötvössel, Teleki Lászlóval az élükön a magyarságot a társadalmi, gazdasági és politikai fejlődés utjára akarták rávezetni. Ebben a kiváló közéleti iskolában az egyetemtéri palotában kezdte politkai pályáját az ikervári gróf és onnan ment el utolsó utjára is.

Mérséklet, erélyesség, duzzadó nemzeti önérzet, az alkotmányos szellem tisztelete, a szabadsag jogok rajongó szeretete jellemezték az ő politikáját. A csökönyös Metternich politikától, amely erőszakkal és korrupcióval igyekezett a népek természetes fejlődését hátráltatni, hamar megcsömörlött s mint főrend, — akinek családja már az Árpádházi királyok alatt nagy szerepet játszott és kiváló notabilitásokat adott századokon át a közügyek — beállott a reformeszmék apostolának. A főrendiházban nagy beszédeket mondott a parlamenti szólásszabadságról, amely nélkül szerinte alkotmányos élet el sem képzelhető. Előharcosa volt a sajtószabadságnak és gyülekezési jognak, a szabad véleménynyilvánitásnak. Gróf Batthyány Lajos egyike volt azoknak, akik a politikai jogok kiterjesztése a személyes kiváltságok lassankinti eltörlése mellett küzködtek.

Egyik leghiresebb főrendiházi beszédében igy szólott:

»Kezünkben a törvényt, szivünkben pedig jogunk helyességének tudatát hordván, kivánunk igazságot kegyelmes urunk királyunktól azon szolgái ellen, kik azt merik remélni, tetszhetnek a fejedelemnek, ha hü magyarjai ellen mindazt elkövetik, mi egy nemzetet lealacsonyit, ragaszkodását gyöngiti és az ország nyugalmát feháboritja.«

Ezek a sulyos szavak népszerüvé tették Batthyányit, akinek éles elméje, nemes szive és hazafias lelke, bátor fellépése imponált kortársainak. Demokratikus érzése közelebb

hozta őt a tömegek szivéhez, mint Széchenyit. Modern gazdálkodását jellemzi, hogy a nem nemesek hivatalképessége ügyében a következő érdekes nyilatkozatot tette:

Ész, erény, becsületesség nincs kötve osztályhoz, sőt e tulajdonok sokszor megforditva állanak a nemesi kiváltsághoz.

Az akkori demokratikus átalakulás is nagy vajudások között történt. A bujtogatás félreértvén egymást — régi magyar átok — egymásra támadtak. És a bécsi hatalom vasökléssel sujtott le a pártoskodó magyarokra. Horvátországban megkezdődött a bujtogatás ellenünk. Az országgyülés deputációt küldött a királyhoz a horvátországi bajok megszüntetése erdekében, de a király nem fogadta őket Metternich gonosz tanácsára. Ebben a viharos időben feje lett a nemzetnek Batthyány Lajos gróf. Egy kartársa, Madarász azt irja róla:

Büszke volt beszédmodorra, éles a hangja s dacos a kitartása, nagyurian nemes a modora.

Kossuth Lajost ő választotta meg először Pestvármegyében. Ezt sohase tudták neki megbocsátani Bécsben.

A hires pozsonyi diétán mondotta Batthyány Lajos gróf, hogy Ausztria csak akkor nézhet nyugodtan a külpolitika fejleményei elé, ha zászlóinkon a mindnyájunkat lelkesitő alkotmányos szabadság lesz felirva és nem a korlátlan abszolutizmus. A párisi forradalomnak nagy hatása volt egész Európában. A népek feleszméltek és a fejedelmek megrémültek. Bécs és Pozsony népe is lázba esett. Budapesten a nemzet ifjusága Petőfivel az élén pontokba foglalta a nemzeti követeléseket. A nádor vezetése alatt küldöttség ment Bécsbe a 48-as alkotmányt kicsikarni. Mikor a bécsi nép nagy lelkesedéssel fogadta a magyar törvényhozókat, a Burgban családi tanácsot tartottak. Éjjel egy órakor tudatták a magyar közönséggel, hogy a király Batthyány Lajost megbizta az első felelős magyar kormány megalakitásával. Az ország legelső és legnagyobb emberei lettek a miniszterek: Kossuth, Széchenyi, Szemere, Eötvös, Klauzál, Deák, Eszterházy és Mészáros.

Az volt a baj, hogy mindenik ily kiforrott egyéniség és olyan nagy ember volt, hogy sohasem tudtak teljesen egy véleményre jutni. Temperamentumuk is olyan különböző volt.

Még igy is helyreállitották a rendet az országban. Megszervezték a nemzetőrséget. A honvéd név dicsősége is az ő nevéhez fűződik. A függetlenségi szabadságharcnak az általa felállitott tiz zászlóalj lett a magva. Mikor a nemzetiségek fellázadtak a végeken, akkor Batthyány Lajos gróf a királyhoz ment és kieszközölte, hogy Jellasichot méltóságától megfosszák. Az udvari párt intrikái azonban ezen sikerét is lerontották.

Mikor látta Batthyány, hogy békésen nem lehet megcsinálni a nagy alakulást, akkor nem rontott hatalmi eröszakkal saját honfitársai ellen, hanem lemondott a miniszterelnökségről. Kossuth esengve kérte őt, hogy ne hagyja kormány nélkül a pártütéssel körülvett, elárvult hazát. Lemondó levelében azt irta: — »Mindig küzdeni látandnak Magyarország jogaiert és a törvények szentségéért, akár felülről, akár alulról jön a forradalom.

Közvitézi ruhában beállott a nemzetőrök közé. Ő fegyverezte fel az ikervariakat, akik aztán Vidus örnagy vezetése mellett a horvátok ellen harcba szálltak.

Jöttek a nehéz napok és a nagy csapások.

Honfivér áztatta az Alföld rónáit és elhulltanak legjobbjaink a hosszu harc alatt.

A nép sirt, — örült, ha sirhatott, sokagástól legalább nem hallotta lanna csörrenését.

A nép harcának eme viharában megtört a legjobbak hite is, de kié ne tört volna meg akkor, mikor oda lett az emberek vetése mikor a vérbeborult hon rétein a halál néma csendje borongott. Ekkor irta a költő az Elveszett ország cimü versében:

Arcom, ne kérdjétek,
Miért oly halovány.
Legbátrabb fiaim,
A fenmaradtakat
Vad inség kergeti,
Nincs kő, hova fejét
Csak egy is tehet!

Mit nekem a világ,
Ha nincs hazám!

A bécsi ármánynak Batthyány Lajos gróf is áldozata lett. Elfogatásának, kilenchónapos szenvedésének és halálának részleteiről szólni kegyeletsértés volna e helyen, Ikervár népe előtt, ahol az ő kultusza mindazt pótolja, amivel egy kishitü félénk és hozzá nem méltó nemzedék mind máig adós maradt vele szemben az országban.

Elézedjünk meg azzal az igazsággal, hogy ártatlanabbul még nem végeztek ki embert a világon. Már maga Erzsébet királynő mondotta: Én és férjem szivesen feltámasztanók Batthyány Lajost, ha tudnók.

Friss babért hoztunk neked, Batthyány Lajos, Magyarország első miniszterének, a legitimitás nagy vértanujának. Emlékszobrot állitottunk fel e történelmi helyen. Szép a kegyelet és hála, de minek neked a szobor, mikor oszlop vagy tenmagad. Nem teneked, nem a multnak szól a szobor, hanem minekünk és a jövőnek. Téged nem feltünk az idő mohától. Ki éltét eszmék szolgálatának szentelé s miért oly lángolóan hevült azt vérével megpecsételé, az csak azt veszti, ami mulandó: a földi port.

Érdemeit áldjak a jövő századok, szelleme örökké él.

Mikor itt állok a magyar nép ezreivel e szobor előtt és idegondolom a többi milliókat is, könnyben uszik két szemem pillája és egy sokat szenvedett nemzet önérzetes hangján szólok a költővel:

Egy ezredévi szenvedés kér éltet, vagy halált, mert hiszen az nem lehet, hogy annyi szív hiába onta vért s keservben annyi hű kebel szakadt meg a honért; az nem lehet, hogy ész, erő és oly szent akarat hiába sorvadozzanak egy átok sulya alatt? Igaz sokszor elcsüggedt a nemzet. De neféljetek kicsinyhitüek! Nincs veszve bármily sors alatt, ki el nem csüggedett. A vértanuk vére lett a kereszténység magva. A nemzeti vértanuk koporsói a népszabadság bölcsői.

Honleányok! Honfiak! Szedjétek össze az összes minden virágját és dobjátok a vértanu Batthyány elé.

Aggastyánok, kik őt ki akartátok szabaditani fogságából, lássátok az ő megdicsőülését.

Ifjak, gyermekek, nézzetek, igy hálálja meg a nemzet hü fiainak áldozatkészségét s tanuljatok gróf Batthyány Lajostól önzetlenséget, kitartást, lelkesedést a nemzeti ügy szolgálatában és türelmet a nemzetért való szenvedésben. Batthyány véráldozata nélkül nem volna magyar e haza.

Leplezzünk le egyszer egy tiszta kezü, igaz magyart, akinek nagysága az idővel arányosan nő és akinek példája tüzoszlopként világlik majd a nemzet előtt századokon át.

Most pedig köszönjük meg e szép ünnepet azoknak, akik előkészitették. Köszöntsük azt az egyszerü falusi tanitót, aki ezt az eszmét a népnek szivében elplántálta és most ennek az ügynek a szolgálatában állva, ebben a pillanatban beváltva latja életének minden remányét. — Köszöntsük

aki szobrának Istentől ihletett lélekkel valóban Batthyány Lajoshoz méltó formát adott. És köszönjük ezt az ünnepet az ikervariaknak, hogy mikor az egész ország szendergő öntudatlanságban szenved, innen jön a hazafias tüznek egy szikrája, amely talán ujabb

Fel a szivekkel, hazafiak!
Batthyány szelleme jöjj el közénk!
Hulljon le a lepel!

2714/1913. tkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A czelldömölki járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy Horváth Sándorné sz. Smidéliusz Rozália bobai lakosnak Horváth Sándor celldömölki lakos ellen vagyonközösség megszüntetés és jár. iránt: lefolytatott rendes perében hozott jogerős itélet alapjan Horváth Sándorné sz. Smidéliusz Rozália kérelme következtében a végrehajtási árverés joghatályával biró önkéntes árverés a celldömölki királyi járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság területen levő Alsómesteri község határában fekvő az alsómesteri 150 szamu tjkvben A † 2 sor 33/b hrsz. 66 házas alatt foglalt s udvarral biró házasingatlanra 1042 kor. kikiáltási árban és az ugyanazon tjkvben A † 3 sor 34/a hrsz. alatt felvett kert a beltelekben ingatlanra 242 korban, mint megállapitott kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy fentebb megjelölt ingatlanok az **1913. évi november hó 18 (tizennyolc) napján d. e 9 órakor Alsómesteri** községházánál megtartandó nyilvános árverésen eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok megajánlott s fentebb megjelölt kikiáltási árának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. tc. 42 §-ában jelzett árfolyamal számitott és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. tc. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

A kir. jbiróság, mint tkvi hatóság.
Czelldömölk, 1913. augusztus 18.
Dr. HUSSY, sk. kir. aljbiró

Hirdetéseket jutányos áron felvesz a KIADÓHIVATAL.

Kézzel szedett

téli alma

finom fajokban kilenkent 24 fillérért kapható

Bárdossy Imre

földbirtokos kertészetében

Alsómesteriben.

ELADÓ HÁZ.

Czelldomölkön, a Dömölki-utcában egy ház, mely all: 5 lakasbol és nagy szabad területből — házhelynek is alkalmas — azonnal, olcson eladó.

Bővebb értesitéssel szolgál:

Kreiner József.

Eladó motorkerékpár.

Egy két lóerős Puch-gyartmanyu motorkerékpar teljesen jokarban olcsón eladó. — Érdeklődők szerkesztőségünkhöz forduljanak.

Villamos világito-testek eladuk:

5 darab sárgaréz rud függeszték, teljesen felszerelve, égővel együtt igen olcsón megszerezhetők **Fényes Ferenc** Uj-kávéházában Czelldömölkön.

ZAKOTS ISTVÁN

kelmefestészete és vegyészeti ruhatisztitó intézete

PÁPÁN, Szentbenedek-tér 16.

(Saját hazamban.)

Vidéki megrendelések gyorsan és lelkiismeretesen eszközöltetnek.

A legjobb fémszálas égők

a helybeli villamos telepen szerezhetők be. Az égők 50 gyertyafény erősségig világos körtealakban darabonként **1 K 30 fillérért.** A homályos égők darabonként **10 fillérrel** drágábbak.

Steckenpferd liliomtejszappan

elérhetetlen hatasu szeplők eltavolitására és nélkülözhetetlen szer arc és bőrápolásra, mit számtalan elismerőlevéllel bizonyithatunk. Gyogytarakban, Drogeriákban, Illatszer és fodrászüzletekben 80 fillérért kapható. Szintugy páratlan hatásu női kézápolásra a Bergmann »Manera« liliomkrémje, mely tubusokban 70 fillérért mindenütt kapható.

ELADÓ portál.

Egy keveset használt

üzleti portál

olcsón eladó

Érdekiődők lapunk szerkesztőségénél nyernek bővebb felvilágositást.

HORNYOLT CSERÉP

kitünő minőségben kapható

özv. Tory Györgyné

villanyüzemu téglagyárában Czelldömölkön a következő árak mellett:

Hornyolt cserép 1000 darab 65 K.

» kátrányozott cserép 1000 db. 75 K.

A hornyolt cserép tartósságáért és fagyálló képességéért jótállást vállalok.

LEGSZEBB

vágott és cserépvirágok

: mindenkor kaphatók :

KOSZORUK

alkalmi csokrok, a legizlésesebben, olcsó árban azonnal készülnek

BERECZ LAJOS

kereskedelmi kertészetében

CZELLDÖMÖLKÖN.

Virágüzlet: Kossuth Lajos-utca.

Kertészeti telep: Sági-ut.

SZALAY GYULA

temetkezési vállalata

CZELLDÖMÖLKÖN, SÁGI-UTCA.

Nagy választékban raktáron tartok diszes érc- és fakoporsókat, koszorukat és minden a temetkezéshez szükséges cikkeket.

Hullaszallitást s minden egyéb megbizást a legnagyobb gonddal, [illegible] akár vidéken, miről sem kell gondoskodnia.

Temetéseket a legegyszerübbtől, a legdiszesebbekig elvállalok és azokat a kegyelet megadásával végzem. Ravatalokat felállitok; mely celra pompás diszleték állanak rendelkezésemre.

Városunk vidéke n. é. közönségenek szives jóindulatát kérve, vagyok mély tisztelettel

Szalay Gyula asztalos, Czelldömölk, Sági-utca.

Pinkreve Mór és társa könyvnyomdájában Czelldömölk.